

عنوان مقاله:

بررسی فقهی حکم قاضی غیر مجتهد در نظام جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی جامع حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمود بذرافشان - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه قم

علیرضا ابراهیمی - استادیار دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

قضاوت کردن میان مردم، منصبی ولایی و یکی از شئون فقیه جامع الشرایط است که این سمت پرمسئولیت بر عهده شخص قاضی است. لذا یکی از مهم ترین ارکان حکومت اسلامی فصل خصومت بین شهروندان و تحقق عدالت در عرصه های گوناگون اجتماعی است. اگر بخواهیم صرفاً به موازین فقهی و شرعی استناد کنیم، در می یابیم که در عصر غیبت امام معصوم (ع)، منصب قضاوت نیابتاً به فقیه جامع الشرایط سپرده شده و اصولاً دآوری غیر مجتهد یا غیر مأذون از فقیه جامع الشرایط نامشروع است و نافذ نخواهد بود. لکن به خاطر عرصه اجتماعی و تنوع و گستردگی مشکلات قضایی از یک سو و کمبود قاضی جامع الشرایط از سوی دیگر، این اندیشه به اثبات رسید که قضای منصوص در فقه و قاضی جامع الاطراف به دلیل تعداد کم قاضی جامع الشرایط در همه قلمروها، شهرها و استان ها عملی نیست و به ناچار باید برای رفع عسر و حرج و جلوگیری از تعطیلی احکام شرعی و ضرورت جامعه اسلامی ناظر به مشروعیت قاضی مأذون را بنا نهاد، چنانچه هم اکنون در نظام جمهوری اسلامی این کار صورت گرفته است. آن چه پیش روست تلاشی است در جهت بدست آوردن اعتبار حکم قاضی غیر مجتهد و دلایل نفوذ حکم قاضی مأذون.

کلمات کلیدی:

قضاء، قضاوت، اجتهاد، مجتهد مطلق، مجتهد متجزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/503260>

